

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201983
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1015201983.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: Ing. O. G., PhD., narodený XX. W. XXXX, bytom O. XE, N., zastúpený: JUDr. Ľubomír Kaščák, advokát, Horná ulica č. 35, Banská Bystrica proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova 2, Bratislava, za účasti: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. s. 5897/2015/301, č. k. PV 301/01052/2014/R, č. z. 107886/2015 z 24. septembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/285/2015-77 z 13. februára 2020, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a.
Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom z 13. februára 2020, č. k. 1S/285/2015-77 podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 24. septembra 2015, č. s. 5897/2015/301, č. k. PV 301/01052/2014/R, č. z. 107886/2015 (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Krajský súd skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal odôvodňujúci svoje rozhodnutie, zhrnul v úvodnej časti kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Z hľadiska obsahu súdneho spisu a administratívneho spisu možno za rozhodné skutočnosti považovať najmä nasledovné: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (ďalej len „zdravotná poisťovňa“) vydala dňa 1. júla 2014 výkaz nedoplatkov č. 1463547817 (ďalej len „výkaz nedoplatkov“), ktorým žalobcovi uložila povinnosť uhradiť zdravotnej poisťovni sumu vo výške 283,91 Eur z titulu ročného zúčtovania poistného na verejné zdravotné poistenie za rok 2013 podľa § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“). Keďže zdravotná poisťovňa nevyhovela v celom rozsahu námietkam žalobcu voči výkazu nedoplatkov, podala zdravotná poisťovňa, podľa § 17a ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) návrh (zo dňa 28. augusta 2014, doručený prvostupňovému správne orgánu dňa 10. septembra 2014) na vydanie rozhodnutia platobným výmerom z titulu pohľadávky na poistnom na verejné zdravotné poistenie. Prvostupňový správny orgán vydal dňa 22. septembra 2014 platobný výmer č. PV 301/01052/2014, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni sumu 283,91 Eur (v zmysle § 19 ods. 9 zákona č. 580/2004 Z. z.) a nahradiť jej trovy konania vo výške 5,- Eur podľa § 31 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Žalobca sa proti platobnému výmeru odvolal, o odvolaní rozhodol žalovaný druhostupňovým rozhodnutím tak, že platobný výmer zmenil, pričom výšku nedoplatku na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2013 ustálil na sume 320,59 Eur. Žalobca sa žalobou zo dňa 27. novembra 2015 doručenou krajskému súdu 30. novembra 2015 domáhal preskúmania zákonnosti druhostupňového

rozhodnutia. Žalobca v žalobe namietal, že druhostupňové rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré malo spočívať v nesprávnej interpretácii ustanovenia § 10b ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4 v spojení s § 13 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. Konkrétne žalobca dôvodil, že základom pre výpočet preddavkov na poistné, ako aj ročného zúčtovania poistného majú byť sumy reálne vyplatené zamestnávateľom zamestnancovi a nie výška príjmu, na ktorý zamestnancovi vznikol nárok (v prípade žalobcu predstavoval rozdiel medzi nárokom a reálne vyplatenými príjmami sumu 10 011,38 Eur zodpovedajúcu nevyplatenej mzde za mesiac september 2013). Žalobca navrhoval, aby krajský súd druhostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Podaním z 10. novembra 2016 doručeným krajskému súdu 18. novembra 2016 vstúpil do konania prokurátor podľa § 46 SSP. Vstup do konania prokurátor (Generálna prokuratúra Slovenskej republiky) odôvodnil tým, že v právne a skutkovo podobnej veci podal dňa 10. novembra 2016 správnu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedníčky Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 3. decembra 2015, č. k. PV 301/01240/2015/R.

3. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP), pričom (na rozdiel od žalovaného) uzavrel, že ustanovenie § 13 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. nesporne a jednoznačne stanovuje, že „vymeriavacím základom pre výpočet ročného zúčtovania preddavkov malo byť plnenie vo výške reálne vyplateného príjmu poskytnuté zamestnávateľom zamestnancovi titulom príjmu zo závislej činnosti.“ V ďalšom krajský súd vytkol žalovanému taktiež deficit odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia (konštatujúc, že „...nestačí v odôvodnení rozhodnutia citovať zákonné ustanovenia, ale v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku je potrebné aj uviesť, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a teda, ako dospel k svojmu právnenému názoru.“) poukazujúc na aplikovateľnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky. O trovách konania rozhodol s odkazom na ustanovenie § 167 ods. 1 SSP.

II.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Vzhľadom k obsahu kasačnej sťažnosti (najmä vzhľadom k špecifikám vymedzenia sťažnostných bodov zo strany žalovaného - správneho orgánu) kasačný súd uvádza nižšie doslovné znenie jej relevantnej časti: „Žalovaný sa nestotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave a trvá na správnosti svojho rozhodnutia č. s. 5897/2015/301, č. k. PV 301/01052/2014/R, č. z. 107886/2015 zo dňa 24.9.2015. Žalovaný zotrváva na skutočnostiach uvádzaných v odôvodnení svojho rozhodnutia a aj v stanovisku k žalobe, zvlášť na skutočnosť, že odôvodnil, prečo sa do stanovenia vymeriavacieho základu zamestnanca pre výpočet ročného zúčtovania poistného započítava vykázaný príjem zamestnanca zamestnávateľom a nie reálne vyplatený príjem zamestnancovi.“ Nad rámec vyššie citovaného žalovaný v kasačnej sťažnosti ešte uviedol, že „Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave nie je zrejmé, že by Krajský súd v Bratislave postupoval v súlade s § 32 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok „Účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak“. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok „Ďalšími účastníkmi sú tí, ktorí boli účastníkmi administratívneho konania“. Krajský súd v Bratislave mal zákonom stanovenú povinnosť do konania pribrať druhého účastníka správneho konania zdravotnú poisťovňu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35937874.“. Viac žalovaný v kasačnej sťažnosti v súvislosti s opisom rozhodujúcich skutočností neuviedol.

5. Žalovaný v kasačnej sťažnosti taktiež navrhol, aby kasačný súd, s odkazom na ustanovenie § 447 ods. 1 SSP (ktoré žalovaný citoval) priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Tento návrh žalovaný odôvodnil tým, že „Konečné rozhodnutie súdu bude mať vplyv na prípadné uplatnenie si nedoplatkov zdravotnými poisťovňami na nedoplatku na poistnom z ročného zúčtovania poistného v obdobných prípadoch na úrade alebo vydaním výkazu nedoplatkov. Priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Práve naopak. Konečné rozhodnutie súdu môže ovplyvniť rozhodovaciu prax žalovaného a zdravotných poisťovní pri rozhodovaní o pohľadávkach z verejného zdravotného poistenia.“.

6. Žalovaný žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu „zrušil v celom rozsahu a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.“.

III.

7. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného, ktorá mu bola doručená 18. mája 2020, písomne nevyjadril.

8. Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním z 25. mája 2020, v ktorom stručne zhrnul priebeh konania a v závere zhrnul, že „Som toho názoru, že dôvody kasačnej sťažnosti uvádzané žalovaným nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery.“. Žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

IV.

9. Podľa § 11 písm. h) SSP rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) o kasačných sťažnostiach. Najvyšší správny súd teda ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť žalovaného postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť neobsahuje náležitosť vymedzenú v § 445 ods. 1 písm. c) SSP (opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, z akých dôvodov podľa § 440 SSP bola podaná), a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. e) SSP odmietol.

10. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. Podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Podľa § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

12. Podľa § 445 ods. 1 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

13. Podľa § 449 ods. 1 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

14. Podľa § 453 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

15. Podľa § 202 ods. 2 SSP, správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1.

16. Podľa § 203 ods. 2 SSP, pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

17. Podľa § 459 písm. e) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c).

18. Abstrahujúc podstatu vyššie citovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku možno kasačnou sťažnosťou napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu (§ 438 ods. 1 SSP), pričom kasačná sťažnosť musí obsahovať okrem iného opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa podľa § 440 SSP podáva (§ 445 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť môže a musí byť odôvodnená iba dôvodmi vymedzenými taxatívne v § 440 ods. 1 SSP. Dôvody kasačnej sťažnosti musia byť vymedzené tak, že sťažovateľ uvedie, v čom spočíva konkrétna vada zmätočnosti, resp. uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 440 ods. 2 veta prvá SSP). Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť referenciou na skoršie podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 veta druhá SSP). Kasačný súd už nevyzýva sťažovateľa na doplnenie kasačnej sťažnosti, ak neobsahuje náležitosti podľa § 445 SSP, ale kasačnú sťažnosť odmietne za predpokladu, že krajský súd poučil účastníkov konania o obligatórnom zastúpení advokátom, s výnimkou prípadov uvedených v § 449 ods. 2 písm. b) a c) SSP.

19. Čo sa týka dôvodov kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť tým, že krajský súd porušil zákon, a to z taxatívne stanovených dôvodov - sťažnostných bodov (§ 440 ods. 1 SSP). Sťažnostným bodom sa rozumie konkrétne porušenie práva, ktoré sťažovateľ vytyka napadnutému rozhodnutiu krajského súdu. Z uvedeného vyplýva, že dôvody kasačnej sťažnosti sa musia týkať právoplatného rozhodnutia krajského súdu. Správny súdny poriadok v ustanovení § 440 ods. 2 SSP vo vzťahu k sťažnostným bodom podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i) zároveň špecifikuje, ako je potrebné sťažnostné body vymedziť. Kasačný súd na väčšinu vád konania a napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré sú obsiahnuté v jednotlivých dôvodoch kasačnej sťažnosti, neprihliada ex offo, ale sťažovateľ ich musí v kasačnej sťažnosti uviesť a právne odôvodniť. Čo sa týka sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorý ako sťažnostný dôvod použil žalovaný (strohým konštatovaním „... žalovaný je toho názoru, že Krajský súd v Bratislave rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci ...“), tento musí sťažovateľ vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a zároveň uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci krajským súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Pre vymedzenie dôvodu kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 2 prvá veta SSP je nevyhnutné, aby sťažovateľ konkrétne špecifikoval právnu otázku a uviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie. K uplatneniu tohto sťažnostného dôvodu kasačnej sťažnosti teda nepostačuje, ak sťažovateľ dôvod označí len ustanovením zákona alebo citáciou pojmového vymedzenia príslušného dôvodu kasačnej sťažnosti použitého v ustanovení § 440 ods. 1 SSP (ako tomu bolo v prípade kasačnej sťažnosti). V prejednávanej veci sa žalovaný obmedzil práve len na uvedenie zákonného ustanovenia sťažnostného dôvodu (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), pričom žiadne právne posúdenie veci krajského súdu, ktoré by pokladal za nesprávne, neuviedol. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalovaný v kasačnej sťažnosti uviedol, že sa „... nestotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave ...“ a „... zotrváva na skutočnostiach uvádzaných v odôvodnení svojho rozhodnutia a aj v stanovisku k žalobe...“. Keďže žalovaný neuviedol žiadnu právnu otázku, ktorú mal správny súd v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdiť, zákonite neuviedol ani v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

21. Najvyšší správny súd v súvislosti s vyššie uvedeným konštatuje, že žalovaný pri koncipovaní kasačnej sťažnosti postupoval v podstate inverzne, ako to predpokladá ustanovenie § 440 ods. 2 SSP. Žalovaný dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) nevymedzil tak, že by uviedol právne posúdenie, ktoré považuje za nesprávne, a teda (z podstaty veci) ani neuviedol, v čom má takáto nesprávnosť spočívať. Zároveň sa žalovaný pokúsil vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti tak, že poukázal na svoje podanie pred krajským súdom. Uvedené najvyšší správny súd vyhodnotil tak, že kasačná sťažnosť trpí nedostatkom spočívajúcim v deficite náležitosti vymedzenej v § 445 ods. 1 písm. c) SSP (opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, z akých dôvodov podľa § 440 SSP bola podaná).

22. Najvyšší správny súd sa následne zaoberal aplikáciou ustanovenia § 459 písm. e) SSP na prejednávanej veci, konkrétne na to, či bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 SSP a či v prejednávanej veci nejde o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c). Podľa § 450 ods. 1 SSP, ak má kasačná sťažnosť vady podľa § 449 (deficit zastúpenia) a sťažovateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 449 SSP poučený, krajský súd vyzve sťažovateľa na odstránenie vád a poučí ho o následku ich neodstránenia. Z obsahu poučenia obsiahnutého v rozsudku krajského súdu (str. 14 a 15 rozsudku krajského súdu) vyplýva, že potenciálny sťažovateľ bol riadne o povinnosti podľa § 449 SSP poučený. Z obsahu súdneho spisu taktiež vyplýva, že krajský súd žalovaného podaním z 11. mája 2020 vyzval, aby predložil „... súdu poverenie pre zamestnanca, ktorý spísal kasačnú sťažnosť a zároveň bude zastupovať v kasačnom konaní.“ a poučil ho, že „... v zmysle § 459 písm. d) SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak neboli splnené podmienky podľa § 449.“. Žalovaný na výzvu krajského súdu reagoval tak, že krajskému súdu doručil poverenie pre zamestnanca žalovaného JUDr. O. C.. Na základe skutočností uvedených v tomto bode vyššie najvyšší správny súd uzavrel, že bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 SSP.

23. Čo sa týka aplikácie časti ustanovenia § 459 písm. e) SSP v znení „nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b) a c)“, najvyšší správny súd dospel k záveru (skutkovo vychádzajúc zo skutočností uvedených v predchádzajúcom bode), že v prejednávanej veci išlo o prípad podľa § 449 ods. 2 písm. a) SSP. Zároveň najvyšší správny súd toto ustanovenie (§ 459 písm. e) SSP v znení za čiarkou) interpretoval tak, že ide o súčasť osobitnej úpravy procesného postavenia účastníka konania - fyzickej osoby v tzv. sociálnych veciach, resp. azylových veciach. Zmyslom (vo všeobecnosti) tejto osobitnej úpravy je poskytnutie širšieho katalógu práv tzv. slabšej strane s cieľom účinnejšej ochrany práv fyzických osôb v konaní pred orgánom verejnej správy vo veciach sociálnych a následne aj k účinnejšiemu prístupu k súdnej moci. Rozhodne však účelom predmetného ustanovenia nie je „odbreمنيť“ orgán verejnej správy od povinnosti spísať kasačnú sťažnosť (v tzv. sociálnych veciach) tak, že táto bude mať všetky náležitosti požadované ustanovením § 445 SSP. S odkazom na vyššie uvedené dospel najvyšší správny súd k záveru o potrebe odmietnutia kasačnej sťažnosti žalovaného podľa § 459 písm. e) SSP.

24. K časti kasačnej sťažnosti, v ktorej žalovaný uviedol, že „Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave nie je zrejmé, že by Krajský súd v Bratislave postupoval v súlade s § 32 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok „Účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak“. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok „Ďalšími účastníkmi sú tí, ktorí boli účastníkmi administratívneho konania“. Krajský súd v Bratislave mal zákonom stanovenú povinnosť do konania pribrať druhého účastníka správneho konania zdravotnú poisťovňu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35937874.“ najvyšší správny súd uvádza, že v citovanom texte neidentifikoval žiaden z dôvodov kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 SSP vo vzťahu k žalovanému a na prípadnú ochranu práv zdravotnej poisťovne vo všeobecnosti slúži inštitút kasačnej sťažnosti opomenutého sťažovateľa podľa § 442 ods. 2 SSP.

25. Vzhľadom na to, že najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. e) SSP odmietol, nerozhodoval už o návrhu žalovaného o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 ods. 1 SSP.

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 a 4 SSP v spojení s § 171 SSP tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov kasačného konania voči žalovanému priznal.

27. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.